

T. T.s jubileumsarrangement

21. — 28. november 1947.

Trondheim, den 18. mai 1947.

Hr. Reidar Jørgensen.

Som kjent er vår forening i høst 60 år. Stiftelsesdagen skal etter troverdige menns utsagn være den 16. desember.

I anledning denne begivenhet har da styret nedsatt følgende festkomite til å ordne det fornødne: Reidar Jørgensen, Trygg Tønseth og Hilmar Nilsen. Om nødvendig supplerer komiteen seg selv.

Idet jeg meddeler dette, håper jeg du tar på deg arbeidet med å innkalle komiteen til møte.

Ærbødigst

for Trondhjems Turistforening

Magne Håve,
sekretær.

Slik lød kallelsen fra Styret, og i møte 21. mai trakk komiteen opp retningslinjene for feiringen av jubileet og fikk like etterpå styrets godkjenning. Bortsett fra en rummelig sommerferie gikk det slag i slag med møter og overlegninger. Skulle arrangementet bringes vel i havn, måtte hver minste detalj gjennomtenkes på forhånd og arbeidet ble likelig fordelt mellom de tre komitemedlemmer. Etter hvert møte fikk hvert enkelt komitemedlem samt styret gjen-

part av vedtakene. Likeså ble det konsekvent gjennomført at hver enkelt avtale, liten som stor, ble bekreftet skriftlig. Dette er en viktig detalj til ihukommelse for senere komiteer.

Det var et stort øyeblikk da vi i begynnelsen av november var kommet så langt at vi kunne sende ut innbydelser til gjestene. Den hadde følgende ordlyd:

TRONDHJEMS TURISTFORENING

1887--1947

I høst runder vi de 60 år. Begivenheten vil vi feire med en fest i Britannia Hotell fredag 28. november kl. 19.00, og det ville glede oss meget å se Dem som vår gjest.

Trondhjems Turistforening.

Klær Dem til fest.

*Vi er takknemlig for svar innen 21. november,
adr. Trondhjems borgerlige Realskole.*

Men før vi kom så langt som til festen, hvor jo bare et begrenset antall medlemmer ville kunne få adgang, skulle jubileet feires på en verdig måte ved et festmøte i Frimurerlosjen fredag den 21. november. 700 forventningsfulle, naturbegeistrede fotvandere tok imot kallelsen og ble møtt av friske T. T.-vimpler og vakre blomster. Formannen i festkomiteen ønsket velkommen og Emil Herje greidde med sin gode prolog med en gang å gi den rette opptakt til et vellykket møte. T. T.s formann, Arne Falkanger, ga en ypperlig utgreiing om T. T.s arbeide i de 60 år som var gått og sluttet med en kraftig appell om almen oppslutning om foreningens arbeid i fjellet. Griegs sonate i F-dur fikk en førsteklases framføring av Arvid Fladmoe og Inger Mikkelsen, og så ble ordet gitt til professor Rolf Nordhagen som fullstendig tryllebandt forsamlingen med sitt blennende foredrag om «Det skjulte Norge». Han tok oss med til fjells og fortalte om natur og blomster på en slik måte at vi alle sammen følte den dypeste takknemlighet mot professoren som hadde gløttet på døren til «Det skjulte Norge». Adresseavisen skrev dagen etter: «Flottere festmøter er arrangert i Frimurerlosjen enn det som igår

aftes innledet T. T.s jubileumsarrangement, men et hyggeligere, mere givende og sterkere kontaktsluttende møte er neppe holdt i den ærverdige salen».

Og så var vi midt inne i propagandauken, for det var jo klart at begivenheten måtte utnyttes til beste for T. T. Alle Trondheimsavisene ga oss den aller beste støtte. Daglig brakte de velskrevne artikler om fjell og ruter og hytter og T. T.s arbeid. Magne Haave ordnet med ypperlige vindusutstillinger hos bokhandlerne Brun, Horg og Lyng, hos Arne Rønning og Kjeldsberg. Vi så en utsøkt samling av fotografier, vinpler og propagandaplakater minnet om T. T., adresser og gamle protokoller vitnet om alder og verdighet, støvler, ryggsekk og vandringsstav, karter med inntegnede ruter og mye annet rart minnet folk om de rikdommer som ligger og venter i fjellene. Hos Brun og Boije stod sekretæren, godt sekundert av Torbjørn Falkanger, for en meget vellykket framvisning av lysbilder fra våre beste fjellstrøk, høytaler trakk folket fra Nordre om kvelden, og det ble slik kødannelse at politiet måtte møte mannsterkt fram.

Tegningen av T. T.s sertifikater gikk med liv og lyst, og i Per Vinje og Gunnar Birkeland fikk vi to villige og driftige karer som sørget for at medlemstallet ble øket med 379 — et imponerende resultat.

Samtidig arbeidet festkomiteen på spreng med å tilrettelegge den store jubileumsfest. Det store problem med å plasere de 350 gjester ble løst på en listig måte: Da bordplanen var klar, ble alle plassene nummerert fortløpende fra 1—350. De ca. 60 innbutte ble plasert på ordinær vis ved et hovedbord, mens de øvrige nummererte billetter ble solgt til en vanlig teaterforestilling. Erfaringene viste at saken neppe kunne ordnes på bedre måte. Uforutsette vanskeligheter var selvsagt ikke til å unngå, men med humør, omtanke og velvillig imøtekommenhet hos alle en kom i kontakt med «flasket» det seg bra.

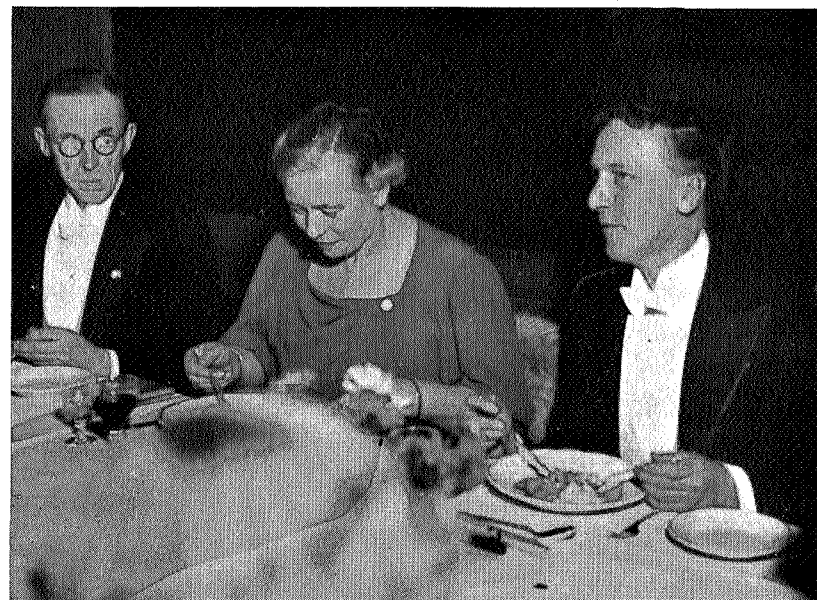
På «festdagen» var flittige T. T.-venner i travel beskjeftigelse fra morgenen av med å dekorere og pynte alt som fantes av selskapslokaler på Britannia, og da gjestene begynte å strømme inn, var alt klappet og klart med orkestret på plass. Hver enkelt gjest fikk sitt

Fru Ragnhild Lien. Fridthjof Brun. Fru Gudrun Schulz.

Sch

program med instruksjoner, og det tok sannelig ikke lang tid før alle 348 hadde funnet sine plasser og Reidar Jørgensen kunne ønske velkommen. Det var ordnet med høyttaleranlegg så gjestene i «annekset» — spisesalen — var hele tiden fullt ajour. Hilmar Nilsen utbrakte H. M. Kongens skål — og så gikk det slag i slag med spising, drikking, taler og sanger, det hele sikkert dirigert av toastmasteren Magne Haave. Roar Tønseth talte gripende vakkert for fjellet og Norge, en tale som på bakgrunn av frigjøringsverket gikk rett i hjertet på oss som var tilstede. Arne Falkanger mintes i sin tale stifterne og alle de gode menn som i årenes løp hadde vært med å tømre T. T. sammen til den faste organisasjon den er idag. Han kom også inn på det forunderlige frimureri som binder alle fjellfolkene sammen og sluttet med et inderlig ønske om at T. T. måtte bli istand til å føre sine ærerike tradisjoner videre. Reidar Jørgensen takket alle de gode hjelpere T. T. har, både i by og på land og framhevet betydningen av den good will T. T. nyter. Uten denne ville arbeidet

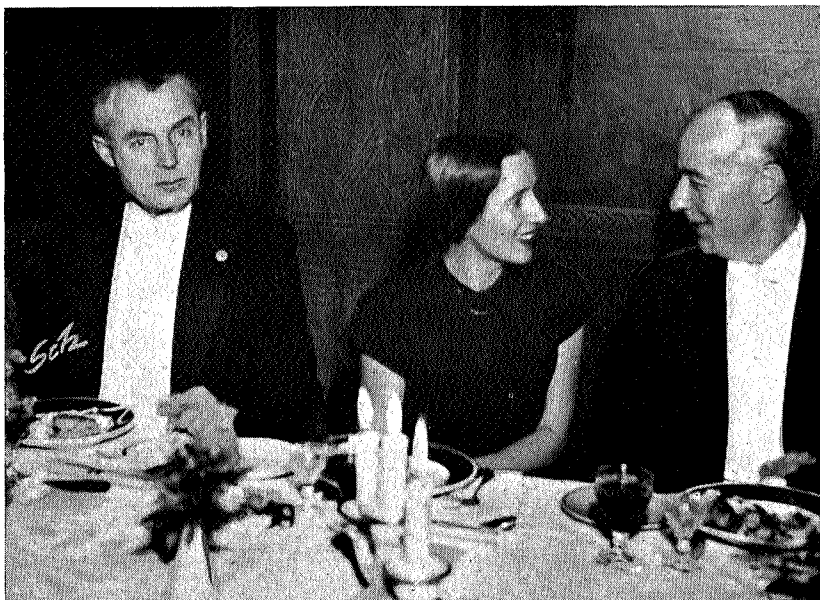

Ing. Rummelhoff. Fru Signe Falkanger. Adv. Løchen.

Sch

ganske snart gå fullstendig i stå. Damene ble prisert i Hugo Nilsens gode sang, og Astrid Mittet kvitterte med et rim for mannen. Den Norske Turistforenings formann, advokat E. Løchen, brakte en hilsen fra D. N. T. og priste Trøndelags fjell og bygder på en slik hjertelig, men usentimental måte at det frydet enhver trønders hjerte. Tilslutt overrakte adv. Løchen en vakker ibenholts formannsklubbe til Trondhjems Turistforening. Klubben bærer vår forenings merke og en gyldt plate med inskripsjonen: Trondhjems Turistforening 1887—1947. Fra Den Norske Turistforening. — Werners orkester hadde sin store andel i at timene ved bordet ble så hyggelige som de ble. Det ga oss de kjære og kjente norske melodier, og vi var simpelt hen nødt til å nynne og synge med.

Senere på kvelden var det stor prosesjon med utdeling av T. T.s dekorasjoner: Roar Tønseth ble utnevnt til æresmedlem, Kristoffer Haugen ble innbudt livsvarig medlem, mens følgende fikk forenin-

Arne Falkanger. Fru Annasof Jørgensen. Fylkesmann Ivar Skjånes. Sch

gens ærestegn: Nikolai Dahl, Thor Tharum, H. P. Stordalsvold, Ragnhild Lien, Hilmar Nilsen og Knut Rolvsjord.

Det manglet heller ikke på oppmerksomhet utenfra: Maleren Ludv. Eggen forærte T. T. et stort, vakkert maleri fra Gjevilvatnet, Hilmar Nilsen en T. T.-vimpel til festbruk med stang og morsom sokkel, svære blomsterdekorasjoner fra andre Turistforeninger, morsom adresse fra Ungdommens Reise forening, mange ypperlige telegrammer etc., alt sammen gledelige bevis på den interesse og velvilje T. T. nyter. Av telegrammer nevner vi:

Jeg var fører på Trollheimshytta 1894. Ved 60 årsjubileet nu sendes min gratulasjon. Trondhjems Turistforenings utvikling og tiltak i disse årene er imponerende. Lykke til fremover. Meisterin. (Oslo.)

God tur videre. Takk for følget og takk for at jeg fikk henge på. Tharum. (Namsos.)

Jeg svinger min hatt og roper hurra
for jubilanten, vidda og fjellet.
Takk for all herlighet du meg ga.
Må fremtidens dager krones av hellet.
Stordalsvold. (Løkken.)

Vi erindrer Trondhjems Turistforenings store innsats i fjellet og ønsker Dere arbeidsglede og fremgang til gagn for medlemmene og for oss alle.
Bodø og Omegn Turistforening.

Vi sender jubilanten vår hyldest med varme ønsker om fremgangsrikt virke for felles sak.
Alesund—Sunnmøre Turistforening.

Vi hilser vår Trønderkollega med de beste ønsker om fortsatt kappestridd i gjensidighetens tegn. Gratulerer.
Stavanger Turistforening.

En hilsen fra en mindre bror —
et ærlig neveslag,
til deg som kranser festens bord
på 60-års dag.
Vi er jo barn i samme hus
med samme kjærlighet til fjellets glans, til viddas sus
og dalens stille fred.
Du røktet ditt dyre kall —
å vise folket vei
i Trollheim og i Dovrehall
og gjennom øde hei.
Og derfor drikker vi din skål
og ønsker kraft og mot
til alle små og store mål
som ligger for din fot.
Skien—Telemark Turistforening.

Hotell- og Turistdirektoratet takker for det store uegennyttige arbeide foreningen har nedlagt til fremme av turistlivet i de forløpne 60 år.
Lars Esmark. (Oslo.)

Det var både trangt og livlig på dansegulvet, og programposten «slutt kl. 2» var visst den eneste som ikke var populær. Det ble da også enstemmig besluttet å forandre den til «slutt kl. 3» — og vel så det.

Det var under tvil styret besluttet å feire 60-årsrunden med så pass store arrangementer, men med den enestående oppslutning fra fjern og nær, kan en sikkert si at feiringen betydde meget for foreningens videre arbeide.

Frk. Astri Mittets tale for herrene ved 60-års festen gikk på velformede versfotter og lød sålunde:

Jeg tenker på
han, som hjelper når noe ryker —
når skodda skremmer, når snøen fyker.
Han som går foran i alvors dyst
og gir oss svake litt mot i bryst.
Vi trenger stundom til slike karer,
for fjellet er ikke uten farer.
Og det vet alle vi fjellets kvinner:
I farens stund er vi gla vi finner
en *mann* til leder og herre —
det faktum kan ikke nektes, dessverre.
Og derfor, damer, vær med meg
og tøm en skål for fjell og hei,
men *mest* for *mannen* vi møter der,
i uværskokk og i kosingsvær,
ja selvsagt for *alle* på festen her.
Herrenes skål.

Reidar Jørgensen.

På nye trakter.

«Hils til Nordvika,» kom det fra sjåføren idet han snudde bilen ved Langen gård nord for Femund.

Fotturen var begynt! Ingen bekymringer og plikter i 15 hele dager. Intet skulle ergre oss, intet skulle ødelegge humøret selv om alt gikk på tverke. Det var vi enige om. Nå hadde vi ferie og aktet å lage alle tiders tur.

En koslig liten gårdsveg snodde seg gjennom furuskogen. Farten var ikke stor. Blåbærene fristet, og mangel på skikkelig trening gjorde sitt. Et vakkert lite vatn innbød til middagsrast. Neppe var potetene ferdige før regnet styrta ned. Men skitt — vi var på ferie, og dessuten «— — — bakom skyen er himlen blå, aldri kan vi det bedre få —.» Heldigvis ble det bare ei skur, og da vi fortsatte var været fin-fint. Det gikk ikke lang tid før vi fikk se Femundsjøen mellom trærne. En krøtterflokk vitna om at det bodde folk i nærheten. Kyrne fant visst ut at vi trengte følge, vi ble gående i teten for hele bølningen framover furumoen til ei grind satte stopp for den fornøyelsen. Det var lett og godt å gå langs vatnet og svært vakkert. Vegen gjorde en sving og vi var like innpå Nordvika. Første dagsmarsj var slutt.

Gården ligger vakkert til inne i ei vik, omgitt av skogmoer på alle kanter. Husene var vakre og velstelte, overalt hersket en mønstergyldig orden. Steingjerdet langs jordene viste at generasjoners slit måtte til før jorda var rydda for stein. Terrenget omkring tydet også på at oppgaven ikke hadde vært lett. Sjøfolket bar preg av dette, men de var ikke kuet av arbeid og slit, tvertimot, ein merka tydelig